

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 22/2017
15.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Катарине Манојловић-Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Нада Шево, адвокат из ..., против туженог ББ ..., кога заступа Милан Гуцуња, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1647/16 од 23.09.2016. године, у седници већа одржаној дана 15.03.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1647/16 од 23.09.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 320/2014 од 09.03.2016. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено решење о отказу уговора о раду број ... од 09.12.2013. године, као незаконито и обавезан тужени да тужиоца врати на рад и распореди на послове који одговарају врсти и степену стручне спреме и квалификацији тужиоца, у року од 8 дана од дана доношења пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 42.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1647/16 од 23.09.2016. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 320/14 од 09.03.2016. године.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бро. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде поступка због којих се ревизија може изјавити у складу са чланом 407. став 1. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време, на основу уговора о раду од 01.11.2011. године, а од 01.12.2011. године распоређен на послове „помоћни радник формирања омотача 2“. Дана 26.11.2013. године тужени је сачинио и тужиоцу доставио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду, због повреде радне обавезе утврђене чланом 116. став 2. тачка 1. Правилника о раду од 20.02.2013. године и члана 25. тачка 1. уговора о раду од 26.06.2012. године, са припадајућим анексима и то: неизвршавање и несавесно, неблаговремено и немарно извршавање радних дужности и обавеза, односно повреду радне обавезе утврђене чланом 116. став 2. тачка 13. Правилника о раду и члана 25. тачка 13. уговора о раду - непридржавање у раду прописане технологије и режима рада, а које понашање запосленог - тужиоца је такво да не може да настави рад код послодавца - туженог, с`обзиром да нарушава технолошку, организациону и радну дисциплину и превазилази оквире стандарда прихватљивог понашања код послодавца. Решењем туженог од 09.12.2013. године тужиоцу је отказан уговор о раду од 01.11.2011. године са припадајућим анексима, због тога што је својом кривицом извршио повреду радне обавезе утврђене чланом 116. став 2. тачка 1. Правилника о раду од 20.02.2013. године и члана 25. тачка 1. уговора о раду од 26.06.2012. године са припадајућим анексима и то: неизвршавање и несавесно, неблаговремено и немарно извршавање радних дужности и обавеза, односно повреду радне обавезе утврђене чланом 116. став 2. тачка 13. Правилника о раду и члана 25. тачка 13. уговора о раду - непридржавање у раду прописане технологије или режима рада, а које понашање запосленог је такво да не може да настави рад код послодавца, с`обзиром да нарушава технолошку, организациону и радну дисциплину и превазилази оквире стандарда прихватљивог понашања код послодавца, што према наводима туженог у решењу представља разлог за отказ уговора о раду у складу са чланом 179. тачка 2., односно члана 179. тачка 3. Закона о раду. Тужиоцу је стављено на терет да је дана 10.09.2013. године у току рада у првој смени, у фиоци радног стола екструдер линија број ... и ..., на којим линијама је наведеног дана и у наведеној смени радио тужилац, пронађени скривени узорци омотача намотаних на чауру, при чему није било оправданог разлога да се исти налазе у фиоци стола екструдер линије, у смислу процеса производње, нити налога тужиоца у том смислу да је истог дана од стране послодавца утврђено да је од стране запосленог на линији број ... дошло до замене узорака омотача који су предати на лабораторијску анализу параметара флаха, да је предат узорак који је одговарао специфицираном захтеву, али који није у том моменту екструдован на линији број ..., већ је у питању узорак омогача који је екструдован другом приликом и остављен у фиоци стола екструдер линије број ..., те да је на тај начин извршио повреду радне обавезе.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су утврдили да је тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења основан.

Одредбом члана 179. тачка 2. и 3. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/05 и 54/2009), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако постоји оправдан разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца, ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду и ако запослени не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Правилником о раду број 1155 од 20.02.2013. године у члану 116. став 2. тачке 1. и тачка 3. регулисано је да послодавац може да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе и то: неизвршавање и несавесно, неблаговремено и немарно извршавање радних дужности и обавеза, као и непридржавање у раду прописане технологије или режима рада.

Одредбом члана 25. тачка 13. уговора о раду од 26.02.2012. године, са припадајућим анексима прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе и то између осталог из разлога непридржавања у раду прописаних технологија или режима рада.

Имајући у виду цитиране одредбе Закона о раду, Правилника о раду и уговора о раду, Врховни касациони суд је нашао да су нижестепени судови извели правилан закључак да су основани захтеви тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду и враћању на рад, а наводи ревизије којима се оспорава овакав закључак нижестепених судова нису основани. Наиме, нижестепени судови су, полазећи пре свега од исказа саслушаних сведока и тужиоца саслушаног у својству парничне странке, утврдили да тужени није доказао да је тужилац својом кривицом учинио повреде радне обавезе, тиме што би на линијама број ... и ... припремио за подметање узорка омотача, односно тужени није доказао кривицу тужиоца за повреду радне обавезе и радне дисциплине који му се ставља на терет, нити је наведене чињенице имао у виду када је донео оспорено решење. По закључку нижестепених судова иако је у опису радног места тужиоца, између осталог, предвиђено да одржава машине и радно место чистим, у складу са правилима хигијене и да познаје и придржава се генералних радних процедура које регулишу начин поступања приликом обављања послова и радних задатака, да је запосленима забрањено да држе шкарт и узорке у фиокама столова на линијама, што је било познато тужиоцу, те иако је у радном столу линије на којој је радио тужилац пронађен отпад, тужени није доказао да га је тужилац тамо ставио, у намери подметања ради добијања прихватљивих резултата контроле. Наиме, у поступку пред нижестепеним судовима утврђено је да је тужилац оставио котур у фиоку стола како би заједно са колегама извршио премотавање,

али такву намеру није успео реализовати, јер су колеге биле ангазоване на отклањању квара у тунелу, због ког је линија број ... на којој су радили била у застоју. Отпатке је оставио у фиоку стола због тога што је тог дана код туженог долазила страна делегација, те му је менаџер наложио да склони отпатке са стола, а поред линије на којој је радио, као ни у близини није било канте за отпад. С`тога су нижестепени судови извели правилан закључак да су основани захтеви тужиоца за поништај уговора о раду и враћању на рад, а наводи ревизије којима се оспорава овакав закључак нижестепених судова нису основани.

Како није доказано да је тужилац учинио повреду радне обавезе и повреду радне дисциплине које су му решењем о отказу уговора о раду стављена на терет, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени захтев тужиоца и поништили као незаконито оспорено решење туженог. Правилно је усвојен и захтев тужиоца за враћање на рад код туженог, с`обзиром да ово право припада запосленом у случају када суд донесе правноснажну одлуку којом је утврђено да је запосленом незаконито престао радни однос (члан 191. став 1. Закона о раду).

Наводима ревизије побија се утврђено чињенично стање, па их овај суд није испитивао, будући да се утврђено чињенично стање ревизијом не може побијати у смислу члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић